

waag alleen te veronderstellen, of met de methode van WILLEMSE „door het stellen van vragen en door het vertrouwen van de patiënten te winnen” niet een onderzoek-middel is aangegeven, dat met „hineinexaminieren” veel overeenstemming vertoont. WILLEMSE moge overigens verzekeren, „dat men in de familie zenuw- noch zielsziekten vindt, dat hun vorig leven bijna is als van elk gezond mensch”, hij houde mij ten goede, dat hij hierbij werkt met twee vergelijkingen met op zijn minst twintig onbekenden en dat dus de uitkomsten zijner beschouwingen vaag zijn, waarvan ik slechts kan zeggen: l'explication de l'inconnu par l'impossible *).

A. H. VOSSENAAR.

*) Van redactiewege eenigszins bekort.

RHACHITISBEHANDELING MET D-VITAMINE.

Met veel belangstelling las ik in het *N.T.v.G.* van 23 Augustus j.l. het artikel over bovengenoemd onderwerp van dr. DRIESSEN c.s. De uitkomsten der daarin gepubliceerde proefnemingen zullen er zeker toe bijdragen het voorschrijven van vitamine D te bevorderen. Betreffende de wijze van toediening zou ik evenwel naar aanleiding van de keuze van een nieuw praeparaat gaarne de vraag willen stellen, of ook het reeds bestaande Davitamon D in soortgelijke gevallen getoetst is. Immers, rechtvaardigheidshalve moet worden opgemerkt, dat het medegedeelde aangaande het onbekend zijn van het vitamine D-gehalte der handelspraeparaten in zijn conclusie, dat deze daardoor niet juist doseerbaar en dus onbruikbaar zijn, niet van toepassing geacht mag worden op het *tegenwoordige* Davitamon D van Organon.

De tegenwoordige Davitamon D oplossing in olie wordt, in afwijking van de vroegere en ook in afwijking van de Davitamon d-dragées, biologisch geijkt in prophylactische ratteneenheden (een eenheid is de kleinste hoeveelheid, die in staat is om bij een rat, die een vitamine D-vrij voedsel krijgt, het ontstaan van rhachitis te voorkomen) en heeft de sterkte van 10000 van dergelijke eenheden per cm^3 (= 30 druppels). Men doseert nu in ratten eenheden. De therapeutische dosis voor kinderen van ongeveer een jaar bedraagt 1000 eenheden per dag (= 3 druppels).

Dit nu is geheel in overeenstemming met de voor dezen leeftijd door DRIESSEN c.s. aanbevolen dosis van 0.04 mgr. vitamine D per dag, want 0.04 mgr. vitamine D (d.i. 30 pCt. bestraald ergosterine) = 0.133 mgr. bestraald ergosterine en uit de proeven van dr. VAN NIEKERK in het PHILIPS' laboratorium bleek „de minimum dosis per dag en per dier, waarmede rhachitis bij ratten te voorkomen was”, m.a.w.

één prophylactische eenheid, $\frac{1-2}{10.000}$ mgr. ergosterine te bedragen; d. w. z. 1—2 mgr.

bestraald ergosterine kwam overeen met 10000 eenheden. Globaal genomen vertegenwoordigen dus 0.133 mgr. bestraald ergosterine of 0.04 mgr. vitamine D „van PHILIPS” eveneens 1000 prophylactische ratteneenheden.

Hieruit zou volgen, dat behalve de PHILIPS-VAN HOUTEN's flikken I, II en III ook het reeds door velen aangewende Davitamon D bruikbaar is en in overeenkomende sterkte te doseeren.

Rotterdam, 25 Augustus 1936.

O. A. PETIT.